

Til nr. 8

Efter sømandsskattelovens § 29, stk. 4, kan ministeren for skatter og afgifter efter indstilling fra sømandsskattenævnet, når særlige omstændigheder taler derfor, bestemme, at sømandsskat erlægges af personer, der gør tjeneste om bord på et skib, i hvilket de som partredere eller interessenter ejer en andel på højst 10 pct.

Udover kravet om, at særlige omstændigheder skal foreligge, indeholder loven ingen angivelse af, hvilke kriterier der skal lægges vægt på, når det skal afgøres, om der bør dispenseres.

I praksis har man imidlertid lagt vægt på, at vederlaget for tjenesten om bord klart lader sig udskille fra dels betalingen for andre, ikke sømandsmæssige tjenesteydelser fra virksomheden og

dels den pågældendes anpart i virksomhedens overskud. Det er yderligere blevet taget i betragtning, at det vederlag, der er fastsat for tjenesten om bord, svarer til, hvad den pågældende må antages at kunne tjene ved tilsvarende arbejde i et fremmed rederi.

Har disse betingelser været opfyldt, er der meddelt dispensation.

Bestemmelsen trådte i kraft 1. januar 1967, og har ikke givet anledning til problemer. Der er således i alle de hidtil forelagte tilfælde meddelt dispensation.

På denne baggrund fremsættes forslag om, at ansøgninger om dispensation ikke mere skal forelægges sømandsskattenævnet. Dispensation kan herefter meddeles administrativt.

Ændringen har ikke provenumæssig betydning.